



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. F. Bartolomaei Salvii Ordinis F. Minorum de
Obseruantia, Lvx Animæ Ad perfectionem anhelantis ;
Opvscvlvm Insigniter pium, et perfectionis studiosis
neceßarium**

Cambi, Bartolomeo

Coloniae, 1606

De timore inordinato. Cap. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50816)

700 SPECVLVM ANIMAE
nam faciem in iuperna paradisi glo-
ria nos contemplaturos speramus?
O mundi stultitiã atque amentiam.
O cæcos, miseros & infelices nos,
qui tanquam talpæ terrę adhæresci-
mus, terra nutrimur, nec vnquam
oculos ad coelum, vbi desideriorum
nostrorum finis est, attollimus. Si-
miles illis de quibus ait Propheta.

Psal. 16. Oculos suos statuerunt declinare in terram.
De timore inordinato, Macula VI.

CAPVT VII.

Psal. 13. *Damna ti-*
moris nimij. **N**ON est timor Dei ante oculos eorũ:
ait Dauid Propheta. Damnum
non mediocre est, quod adfert ani-
mæ nimius timor poenarum infer-
ni, quo timore anima ita commacu-
latur, vt quandoquidem Deo solo ti-
more poenarum nõ ex sancto timo-
re filiali, vti debuerat, famulatur,
opera eius quantumuis præclara at-
que insignia, inutilia sint, & indigna
vitæ æternæ, quam Deus operibus
conferet, modò homo ea pro viri-
bus, & vti debet, perfecerit. *Reddet,*
enim, unicuique iuxta opera sua.

Matth. 26.
Timor du-
plex.

Notandum verò timorẽm dupli-
cem.

cem esse. Alium timorem huma-
num: alium timorem Dei.

Timor Dei est, totius sapientia
fons & origo; vt Regius Propheta
ait: *Initium sapientie timor Domini.* Ex
hoc timore seruiunt Deo, quotquod
sunt dilecti, & probati serui eius
& amici, qui omnem alium timo-
rem ex animo exterminantes, huic
sancto timori tantummodo corda
sua patefaciunt; Deumque timent
pariter, & amant, tanquam verum
Parentem: venerantur & obseruant
omni cum reuerentia, deuotione,
ac religione. Hic timor est donum
Spiritus Sancti, quem Prophetá Da-
uid loco prefato *timorem Domini* ap-
pellat.

Timor Dei.
psalm. 110.

Timor humanus est: Cum homi-
nes vel ne iacturam faciant vitæ, vel
substantiæ, vel honoris: aut metu
pœnarum inferni, mala deuitant &
bona operantur: sicq; in præclaris se
pietatis ac beneficentiæ actionibus,
atque diuinorum mandatorum cu-
stodia exercent, non propter amo-
rem & timorem Dei, quo præditi
non

*Timor hu-
manum.*

non sunt; sed propter amorem sui ipsorum, ne sempiterna gehenna supplicia, incurrant. Quo timore nisi impellerentur, nulla omnino, aut certe vix vlla, præclara opera efficerent: multis etiam immanibus flagitijs se obstringerent, nulla Dei, contrarium præcipientis, habita ratione: imò tales percuperent, nullas esse leges vel præcepta suis cupiditatibus contraria, & sæpè conqueruntur dicentes: Quare Deus hoc vetuit?

Hunc timorem necessè est, quod verus Dei seruus, cum omni industria in se profliget, atque funditus extirpet, diuinumque timorem pro eo accersere studeat; ne ipsi eueniat quod Sapiens ait. *Si non in timore Domini tenueris te instanter, subuertetur domus tua.* Et alibi. *Beatus homo qui semper est pauidus.* Et Psalmista. *Seruite Domino in timore & exultate ei cum tremore.*

*Timorem
humanum
seruus Dei
à se extirpare
debet.
Eccles. 27.*

*Prout. 28.
Psalm. 2.*

Quæ non sunt intelligenda de timore humano, à quo tanquam à facie colubri fugiendum est, sed de diuino.

Neque tamen idcirco existimari debet,

debet, timorem humanum esse omnino improbum: imò verò bonus est, si ad eum finem dirigatur ad quem referendus est, vt nimirum homo hoc frango, puta, poenarum infernalium formidine, non modò extrinsecus ne scelus aut flagitium aliquod concipiat, verùm etiam intrinsecus à cunctis cogitationibus illicitis & desiderijs inordinatis se refrænet, ac retrahat: sicque causa & principium sit non tantùm exterioris, sed etiam interioris boni, donec paulatim cor purificetur, & timor in amorem purum commutetur.

Hic namque timor initium ferè *Pauci solius*
 dat cõuersioni peccatorum, efficit *Dei amore à*
 que vt mores suos corrigere, ac me- *vitæ prau-*
 lioris vitæ consilia amplecti sta- *uitate con-*
 tuant. Quamuis enim nonnulli im- *uertuntur.*
 mensa Dei benignitate ac clementia
 præuenti, solo Dei amore sceleribus
 relictis, ad virtutis studia, vitæque
 emendationem se conferant, hi ta-
 men paucissimi sunt: vt plurimum
 autem à timore auspiciantur; quem
 postea rectæ rationis norma diri-

D gentes

gentes ac temperantes, seipfos cogunt, & compellunt ad mala deuitanda, bonaq; operanda, folius De amore: quamuis amor ifte ftatim purus non fit, fed paulatim perficitur, & ad abfolutionem perueniat.

Anima perfectioni ftudens, perfuadere fibi debet, nec infernum nec penas efte.

Ifai. 64.

Anima verò in femita perfectionis profectum facere cupida, necelfe habet, vt hunc timorem à fe penitus eijciat, fibique perfuadeat, nec penas, nec infernum fuperefte, fed folum Deum in rerum natura exiftere, ob cuius amorem quidquid prauum ac vitiofum eft deteftari & fugere, quidquid verò præclarum & bonum eft, in opus conferre debeat. Hanc perfuafionem profundiffime menti infigere, in eaque ita fe confirmare debet, vt etiamfi Deus nullum ei pro laboribus, atque operibus fuis (quæ tamen in feipfis funt) tanquam pannus mulieris mēftruatæ, & tanquam nihilum) præmium aut mercedē reponere vellet, nihil omnino eorum quæ factura efferet, aut facere obligata eft, folius De amore atq; intuitu, negligeret. Imo

PARS PRIMA. 75

in hac operum, ob diuinum amo-
rem, exercitatione, ad eò immota &
constans persistere debebit, vt eti-
amsi Deus, posteaquam omnia to-
tius mundi pio ac præclara opera,
peregisset, eam inferno, omnibusq;
atrocissimis quos mens excogitare
posset cruciatibus addicere, ac tali
ipsam præmio remunerare veller,
ne minimam quidem bonam actio-
nem propterea omitteret, imò si vi-
res ad maiora suppeterent, plura fa-
ceret. Hęc est vera proficiendi semi-
ta, & via ad flagrantissimum amo-
rem pertingendi illius Dei, qui effu-
sissimè nos diligit, & immenso no-
stri amore æstuat, cuius amore om-
nia operari debemus; Anima quæ in
talibus cogitationibus se exercet, &
ad finem vsque persistit, (fidem ad-
hibeat mihi) breui tempore ad al-
tissimum perfectionis statum per-
ueniet.

*Modus eluendi maculam timoris pœ-
narum inferni.*

TRES sunt aquæ quibus munda- *Aqua ad*
tur
D 2

elucendam
timoris ma-
culam.
Matth. 10.

Aqua se-
cunda

Aqua ter-
tia

76^o SPECVLVM ANIMAE
tur hæc macula. Quarum PRIMA
scaturit de ore Christi dicentis: Ne-
lite timere eos qui corpus occidunt, animi
autem non possunt occidere: timete autem
eum, qui postquam occiderit, habet pote-
statem mittendi in gehennam. Quibus
verbis nos admonet, ne aliud quic-
quam timeamus præter ipsum. Ita-
que si iussis eius & admonitionibus
morem geramus, omnem timorem
alienum, præterquam ipsius, facile
sustulerimus: neque enim ait ut ig-
nem æternum formidemus, sed
eum qui nos in hunc ignem præci-
pites dare potest, metuamus.

SECUNDA aqua est: Mente re-
uoluere, quàm arcta obligatione
Deo creatori nostro, qui nos tam
multis decorauit, & decorare non
cessat beneficijs, deuincti simus, at-
que idcirco iustum ac debitum esse,
ut illi soli obtemperemus, illum ti-
meamus, illum amemus.

TERTIA aqua est: Secum ex-
pendere, insignem illam clemen-
tiam, qua Deus erga nos usus est, dicit
nos à vitæ prauitate ad morum cor-
rectionem

rectionem excitavit, cum sine gratiæ illius auxilio, nostrâ tantum subnixi virtute, nullo pacto resurgere, atque e sordibus peccatorum emergere, potuissent. Hæc consideratio sola sufficiens esse posset, ut peccatoris animum diuino amore succenderet, adeoque inflammaret, ut omni timore poenarum abiecto ipsum solum feruentissimè diligeret: Quemadmodum in Maria Magdalena, S. Paulo, S. Matthæo, Dauide, alijsque innumeris accidit: qui maximam momento temporis vitæ mutationem fecerunt. Utinam Deus per intercessionem & merita horum, & omnium Sanctorum, atque Angelorum cœlestis paradysi, particulariter autem specialium meorum S. Pauli, & S. Mariæ Magdalenæ: Beatissimæ virginis **MARIAE** Matris meæ: & **IESU** Christi Patris mei, & propter viscera sanctæ misericordiæ suæ nos ad supremum huius amoris apicem & gustum prouehere, & omnem à nobis timorem inutilem expellere dignetur.

*S. Paulus
& Maria
Magdalena
quomodo
br. uis
mo r. m
por. s. s.
tio un.
rati suc-
runt.*